

SV. ELIZABETA TIRINŠKA,
djelo nepoznata kipara iz 1762.
Virovitica, crkva Sv. Roka

SV. LJUDEVIT, djelo nepoznata
kipara iz 1762. Virovitica, crkva
Sv. Roka

cinktoze crkava u Volavju (1741) i Sv. Jurju na Bregu (1779). Kipovi monumentalnih razmjera smješteni su u niše na pročeljima pavlinskih crkava u Lepoglavi (o. 1710), Remetama i Sv. Petru u Šumi, te franjevačke crkve u Virovitici (o. 1750). Uz kupolu Sv. Vlaha u Dubrovniku stoje kipovi Sv. Vlaha, Vjere i Nade (M. Gropelli, 1706–15). Na pročelja crkava i drugih zgrada katkada su se postavljali kipovi zaslužnih ljudi: u Šibeniku L. Dolfina, 1653, rad A. Galeazza; u Labinu A. Bollanija, 1688; u Čakovcu na dvoru Zrinskih niz poprsja velikaša. Reljefna poprsja nepoznatih osoba nižu se nad prozorima dvorca Lužnice (1791). Na plemićkima nadgrobnim pločama katkada su prikazani likovi pokojnika ili njihovi grbovi (→ *Grob i groblje*), a očuvani su nacrti i opisi raskošnih katafalka (*castrum doloris*,

u crkvi Sv. Katarine u Zagrebu, 1669). Među mnogobrojne barokne javne spomenike pripadaju kipovi providura Dalmacije L. Foscola, sred. XVII. st. (danas u Arheološkome muzeju u Splitu) te vrtni spomenici mitoloških (Oroslavje) i svetačkih (Čakovec, Sv. Jeronim, 1766) likova u perivojima. Više ima memorijalnih stupova (iz Kuršanečkoga luga u spomen pogibije bana N. Zrinskoga, iz 1728, Muzej Međimurja u Čakovcu) i pilova (→ *Pil*). Najsvečaniji su tzv. kužni pilovi u Osijeku (1729) i u Požegi (1749, rad G. Granicija).

Najbogatije područje barokne plastike jest unutrašnjost crkava. Tu se nalazi mnoštvo oltara, propovjedaonica, orgulja, krstionica koji s golemim brojem kipova, reljefa, ponegdje i sa štukaturom na zidovima i zidnim

PROPOVJEDAONICA U FRANJEVAČKOJ CRKVI U VARAŽDINU

